

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer # ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-רבן גמליאל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבן גמליאל:											
אין גט אחר גט, ולא מאמר אחר מאמר, ולא בעילה אחר בעילה, ולא חליצה אחר חליצה' וחכמים אומרים: יש גט אחר גט, ויש מאמר אחר מאמר, אבל לא אחר בעילה ולא אחר חליצה כלום.	חכמים:											
כיצד?												
עשה מאמר ביבמתו ונתן לה - גט - צריכה הימנו חליצה												
עשה מאמר וחליצה - צריכה הימנו גט												
עשה מאמר ובעל - הרי זו כמצותה												
נתן גט ועשה מאמר - צריכה גט וחליצה												
נתן גט ובעל - צריכה גט וחליצה												
נתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום'												
חליץ ועשה מאמר, נתן גט ובעל, או בעל ועשה מאמר, נתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום.												
אחת יבמה אחת ליבם אחד, ואחת שתי יבמות ליבם אחד.												
כיצד?												
עשה מאמר בזו ומאמר בזו - צריכות שני גיטין וחליצה												
מאמר בזו וגט לזו - צריכה גט וחליצה												
מאמר בזו ובעל את זו - צריכות ב' גיטין וחליצה												
מאמר בזו וחליץ לזו - הראשונה צריכה גט												
גט לזו וגט לזו - צריכות הימנו חליצה												
גט לזו ובעל את זו - צריכה גט וחליצה												
גט לזו ומאמר בזו - צריכה גט וחליצה												
גט לזו וחליץ לזו - אין אחר חליצה כלום'												
חליץ וחליץ, או חליץ ועשה מאמר, נתן גט ובעל, או בעל ועשה מאמר, נתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום. בין יבם אחד לשתי יבמות, בין שני יבמין ליבמה אחת.												
חליץ ועשה מאמר, נתן גט ובעל, או בעל ועשה מאמר, ונתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום, בין בתחלה בין באמצע בין בסוף, והבעילה, בזמן שהיא בתחלה - אין אחריה כלום, באמצע ובסוף - יש אחריה כלום'	[ת"ק]											
אחת בעילה ואחת חליצה, בין בתחלה בין באמצע בין בסוף - אין אחריה כלום.	רבי נחמיה:											
עד כאן לא פליגי - אלא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר, אבל גט אחד ביבמה ומאמר אחד ביבמה מהני'												
מ"ט אמור רבנן: גט ביבמה מהני?												
משום דמהני בעלמא, דאי אמרת לא מהני, אמרי: גט להוציאה וחליצה להוציאה, ומדגש לא מהני, חליצה נמי לא מהני, ואתי למיבעל אחר חליצה.												
ומאי טעמא אמור רבנן: מאמר ביבמה מהני?												
משום דמהני בעלמא, דאי אמרת לא מהני, אמרי: מאמר לקנות וביאה לקנות, ומדמאמר לא מהני, ביאה נמי לא מהניא, ואתי למיבעל אחר ביאה.												
ומ"ט אמור רבנן: ביאה פסולה יש אחריה כלום?												
אי ביאה אחר הגט היא, גזירה ביאה אחר הגט משום ביאה אחר חליצה, ואי ביאה אחר מאמר היא, גזירה ביאה אחר מאמר משום ביאה אחר ביאה.	אמרי: [רבנן]											
ומ"ט אמור רבנן: האי חליצה פסולה אין אחריה כלום?												

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לגזור?	אמרי: [רבנן]								!			
נגזור חליצה אחר הגט משום חליצה אחר חליצה,									!			
כל כי הני תחלוץ ותיוזל									!			
ליגזור חליצה אחר מאמר משום חליצה אחר ביאה									!			
אטו חליצה אחר מאמר מי לא בעיא גט למאמרו? חליצה אחר ביאה נמי בעיא גט לביאתו.									!			
מ"ט דר"ג? דמספקא ליה, גט אי דחי אי לא דחי, מאמר אי קני אי לא קני	רבא:									◆	■	◇
גט אי דחי אי לא דחי, אי קמא דחי - בתרא מאי קעביד, אי קמא לא דחי - בתרא נמי לא דחי										■	■	
מאמר אי קני אי לא קני, אי קמא קני - בתרא מאי קעביד, ואי קמא לא קני - בתרא נמי לא קני.										■	■	
ומודה ר"ג, שיש גט אחר מאמר, ומאמר אחר הגט, וגט אחר ביאה ומאמר, ומאמר אחר ביאה וגט	איתיביה אביי:									■	!	◇
ואי מספקא ליה לר"ג, תהוי כביאה דלכתחלה ותקני										!		
הבעילה, בזמן שהיא בתחלה - אין אחריה כלום	דהא תנן:									!		
לעולם פשיטא ליה לר"ג בגט דדחי ומאמר דקני, מיהו אמור רבנן: הא יבמה בחד צד מהני בה גט, ובחד צד מהני בה מאמר, גט אחר גט לא דחי - דהא דחה ליה קמא, ומאמר אחר מאמר לא קני - דהא קני ליה קמא, גט אחר מאמר ומאמר אחר הגט - האי מילתא קא דחי, והאי מילתא קא קני.	אלא אמר אביי:									◆	■	◇
ורבנן?										!		
כל חד וחד תקינו ליה רבנן גט ומאמר ביבמה.	[רבנן]									!		
והאי ביאה פסולה - עדיפא ממאמר וגריעא ממאמר, עדיפא ממאמר - דאילו מאמר אחר מאמר לא מהני, ואילו ביאה אחר מאמר מהני, וגריעא ממאמר - דאילו מאמר אחר הגט קני לכוליה שיורא דגט, ואילו ביאה אחר הגט לא קניא ליה לכוליה שיורא דגט.										■	◇	
כיצד אמר ר"ג אין גט אחר גט? שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ונתן גט לזו וגט לזו - ר"ג אומר: חולץ לראשונה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה	ת"ר: [רבן גמליאל]									◆	■	◇
נתן גט לזו וגט לזו - אסור בקרובות שתיהן, וחליצה לאחת מהן	חכמים:									◆	■	◇
וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת.										■		<
כיצד אמר ר"ג אין מאמר אחר מאמר? שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ועשה מאמר בזו ומאמר בזו - רבן גמליאל אומר: נותן גט לראשונה וחולץ לה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה	[רבן גמליאל]									◆	■	
נותן גט לשתיהן, ואסור בקרובות שתיהן, וחליצה לאחת מהן	חכמים:									◆	■	
וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת.										■		
נותן גט לזו וגט לזו - ר"ג אומר: חולץ לראשונה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה.	אמר מר: [רבן גמליאל]									■		<
לימא, תיהוי תיובתא דשמואל										!		
חלץ לבעלת הגט - לא נפטרה צרה	דאמר שמואל:									■	!	■
כי אמרי אנא - אליבא דמאן דאמר יש זיקה, ור"ג סבר אין זיקה.	אמר לך שמואל:									!		
ומדר"ג סבר אין זיקה, רבנן סברי יש זיקה										!		◇
וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת	וקתני סיפא:									■	!	◇
לימא, תיהוי תיובתא דרבה בר רב הונא אמר רב										!		◇
חליצה פסולה - צריכה לחזור על כל האחין	דאמר רבה בר רב הונא אמר רב:									!		◇
בין לר"ג בין לרבנן סברי אין זיקה, והכא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר קמפילגי.	אמר לך רבה בר רב הונא:									!		◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ה	ז	ו	ד	ג	ב	א	
עשה מאמר בזו ומאמר בזו - רבן גמליאל אומר: נותן גט לראשונה וחולץ לה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה.	אמר מר: [רבן גמליאל]									◊	נא:
מכדי קסבר רבן גמליאל: אין מאמר אחר מאמר, ראשונה נמי תתייבם										⚡	נא:
גזירה דלמא אתי לייבומי לשניה.										!	נא:
רבן גמליאל וב"ש ור"ש וכן עזאי ורבי נחמיה, כולהו סבירא להו: מאמר קונה קנין גמור.	רבי יוחנן:									◊	נא:
רבן גמליאל:										■	נא:
הא דאמרן.										■	נא:
ב"ש:										■	נא:
שלשה אחין, שנים מהם נשואין לשתי אחיות ואחד מופנה, מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר, ואח"כ מת אחיו השני - ב"ש אומרים: אשתו עמו, והלזו תצא משום אחות אשה.	דתנן: [בית שמאי]									◊	נא:
ר"ש:										■	נא:
אם ביאת ראשון ביאה - ביאת שני אינה ביאה, אם ביאת ראשון אינה ביאה - ביאת שני נמי אינה ביאה	דתניא, אמר להו ר"ש לחכמים:									◊	נא:
והא ביאת בן תשע דכמאמר שויוה רבנן, וקאמר ר' שמעון: אינה ביאה.										■	נא:
בן עזאי:										■	נא:
יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת, ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד.	דתניא, בן עזאי:									◊	נא:
ר' נחמיה:										■	נא:
אחת בעילה ואחת חליצה, בין בתחלה בין באמצע בין בסוף - אין אחריה כלום	דתנן, ר' נחמיה:									◊	נא:
והא ביאה פסולה דכמאמר שויוה רבנן, וקתני: אין אחריה כלום.										◊	נא:
כיצד? עשה מאמר כו'.										■	נא:
האי גט אחר גט הוא?										⚡	נב.
הכי קאמר: גט אחר הגט ומאמר אחר מאמר - כדאמרן, יבם אחד ויבמה אחת כיצד התרתן? עשה מאמר ביבמתו ונתן לה גט - צריכה הימנו חליצה. עשה מאמר ובעל - הרי זו כמצותה.	רב יהודה:									!	נב.
לימא, מסייע ליה לרב הונא										⚡	נב.
מצות יבמה - מקדש ואח"כ בועל	דאמר רב הונא:									⚡	נב.
אימא: אף זה כמצותה.										!	נב.
פשיטא										⚡	נב.
סד"א, כיון דאמר מר: העושה מאמר ביבמתו - פרוה הימנו זיקת יבמין וחלה עליו זיקת ארוסין ונשואין, אימא לאו מצוה קעביד, קמ"ל.										!	נב.
מצות יבמין - מקדש ואחר כך בועל, ואם בעל ועשה מאמר - קנה.	גופא, אמר רב הונא:									◊	נב.
אם בעל ועשה מאמר, פשיטא, דהא קניה בביאה										⚡	נב.
אלא אימא: אם בעל בלא מאמר - קנה.										■	נב.
לוקה	והתניא:									⚡	נב.
מכת מרדות מדרבנן										!	נב.
דרב מנגיד מאן דמקדש בביאה, ומאן דמקדש בשוקא, ומאן דמקדש בלא שדוכי, ומאן דמכטל גיטא, ומאן דמסר מודעא אגיטא, ומאן דפקיר שלחא דרבנן, ומאן דשהי שמתא דרבנן עליה תלתין יומין ולא אתי לבי דינא ותבע לשמתיה, ועל חתנא דדאיר בבי חמויה.	[רב]									!	נב.
דדאיר אין, דחליף לא?										⚡	נב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא ההוא דחליף אבבא דבי חמוהי, ונגדיה רב ששת									◊			
ההוא, מידם הוה דיים מחמתיה.									!			
בכולהו לא מנגיד רב, אלא למקדש בביאה ובלא שדוכי.	נהרדעי אמרי:								■			◇
אפילו בשדוכי נמי, משום פריצותא.	איכא דאמרי:								■			◇
כיצד מאמר? נתן לה כסף או שוה כסף.	ת"ר:											◇
ובשטר כיצד?									^	■		
בשטר כיצד? כדאמרן: כתב לה על הנייר או על החרס, אע"פ שאין בו שוה פרוטה, הרי את מקודשת לי;									‡			
ה"ק: שטר כתובת יבמין כיצד? כתב לה: אנא פלוני בר פלוני קבילית ית פלונית יבמתי עלי לזון ולפרנסה כראוי, ובלבד שתהא כתובה על נכסי בעלה הראשון, ואי לית לה מראשון - תקינו לה רבנן משני, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.	אביי:								■			◇
נתן לה גט, ואמר הרי את מגורשת הימני ואי את מותרת לכל אדם, מהו? גט יבמה דרבנן הוא, גט דמהני באשת איש מהני ביבמה, גט דלא מהני באשת איש לא מהני ביבמה, או דלמא אתי לאחלופי בגיטא?	בעא מיניה אביי מרבה:											◇
חיישינן דלמא אתי לאחלופי בגיטא.	א"ל: [רבה]								!			◇
אלא מעתה, יהיב לה ניירא בעלמא, ה"נ דפסלה	מתקיף לה רבה בר חנן:								‡			
התם לא פסיל בכהונה, הכא קפסיל בכהונה	א"ל: [רבה]								!			◇
(ויקרא כ"א) ואשה גרושה מאישה לא יקחו, אפילו לא נתגרשה אלא מאישה - לא יקחו, והיינו ריח הגט שפוסל בכהונה.	דתניא:								■	!		◇
אמר אחד לבלר כתוב גט לארוסתי לכשאכנסנה אגרשנה - הרי זה גט, מפני שבידו לגרשה, ולאשה בעלמא - אין גט, מפני שאין בידו לגרשה.	רמי בר חמא, הרי אמרו:											◇
ליבמותו, מהו? כיון דאגידא ביה כארוסתו דמיא, או דלמא כיון דלא עבד בה מאמר - לא?	בעי רמי בר חמא:											◇
תיקו.									!			◇
כתב גט לזיקתו ולא למאמרו, למאמרו ולא לזיקתו, מהו? מאמר עילוי זיקה קא רמי, והוה ליה כמגרש חצי אשה, והמגרש חצי אשה לא עשה ולא כלום, או דלמא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי?	בעי רב חנניה:											◇
ותפשוט ליה מדרבא									‡			◇
נתן גט למאמרו - הותרה צרתה	דאמר רבא:								‡	■		◇
לרבא פשיטא ליה, לרב חנניה מיבעיא ליה									!			◇
מאי?												◇
תיקו.									!			◇
חליץ ועשה מאמר.	[ר"ע]								◊			◇
זו דברי ר' עקיבא	רב יהודה אמר רב:											◇
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	דאמר: [רבי עקיבא]											◇
יש אחר חליצה כלום.	אבל חכ"א:								◊	■		◇
ומי מצית מוקמת לה כרבי עקיבא?									‡			◇
נתן גט ועשה מאמר - צריכה גט וחליצה	והא קתני רישא:								■	‡		◇
ואי רבי עקיבא, כיון דיהב לה גט מי מהני בה מאמר?									‡			◇
מנין לנותן גט ליבמתו, שנאסרה עליו עולמית? שנאמר: (דברים כ"ד) לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה, אחר שילוח	והתניא, רבי עקיבא								■	‡		◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גט יבמין מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.	רב אשי:											◊	גב:
אין הדברים הללו אמורים - אלא לדברי ר' עקיבא, שהיה עושה חלוצה כערוה, אבל חכמים אמרים: יש אחר חליצה כלום, ואני אומר: אימתי? בזמן שקדשה לשום אישות, אבל קדשה לשום יבמות - אין אחר חליצה כלום.	תניא נמי הכי, אמר רבי:							■	■				גב:
החולץ ליבמתו וחזר וקדשה, רבי אומר: אם קדשה לשום אישות - צריכה הימנו גט, לשום יבמות - אין צריכה הימנו גט.	תניא אידך: [רבי]										◊	■	גב:
בין שקדשה לשום אישות, בין שקדשה לשום יבמות - צריכה הימנו גט.	חכמים:										◊	■	גב:
מ"ט דרבי? עשאוה כעודר בנכסי הגר וכסבור שלו הן, דלא קני.	רב יוסף:											◊	גב:
מי דמי? התם לא קא מכוין למיקני, הכא קא מכוין למיקני? הא לא דמיא, אלא לעודר בנכסי גר זה וכסבור של גר אחר הוא, דקני.	א"ל אביי:							⚡					גב:
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה התקדשי לי במאמר יבמין	אלא אמר אביי:											◊	גב:
מאמר עילוי זיקה קא רמי, ואתאי חליצה אפקעתה לזיקה.	רבי סבר:										◊	■	גב:
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי, מעיקרא אילו אמר לה התקדשי לי במאמר יבמין, מי לא מהני? השתא נמי מהני.	רבנן סברי:										◊	■	גב:
אי דאמר לה במאמר יבמין - כולי עלמא לא פליגי דמהניא, והכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין	רבא:											◊	גב:
יש זיקה, ואתאי חליצה אפקעתיה לזיקה.	רבי סבר:										◊	■	גב:
אין זיקה, מעיקרא אילו אמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין, מי לא מהני? השתא נמי מהני.	רבנן סברי:										◊	■	גב:
בחליצה כשירה אי דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין - כ"ע לא פליגי דלא מהני, והכא בחליצה פסולה קמיפלגי	רב שרביא:											◊	גב:
חליצה פסולה פוטרת	מר סבר: [רבי]										◊	■	גב:
חליצה פסולה אינה פוטרת	ומר סבר: [רבנן]										◊	■	גב:
דכ"ע חליצה פסולה אינה פוטרת, והכא ביש תנאי בחליצה קמיפלגי	רב אשי:											◊	גב:
יש תנאי בחליצה	מר סבר: [רבנן]										◊	■	גב:
אין תנאי בחליצה.	ומר סבר: [רבי]										◊	■	גב:
דכ"ע יש תנאי בחליצה, והכא בתנאי כפול קמיפלגי	רבינא:											◊	גב:
בעינן תנאי כפול	מר סבר: [רבנן]										◊	■	גב:
לא בעינן תנאי כפול.	ומר סבר: [רבי]										◊	■	גב:
חליץ ועשה מאמר, ונתן גט ובעל וכו'.												◊	גב:
וניתני נמי: אין אחר ביאה כלום												⚡	גב:
תני: אין אחר ביאה כלום.	אביי ורבא דאמרי תרויהו:											◊	גב:
ותנא דידן?												⚡	גב:
התרת יבמה לשוק עדיפא ליה.	[תנא דידן]											◊	גב:
אחד יבמה אחת, אחד שתי יבמות.												◊	גב:
מתני' דלא כבן עזאי.												◊	גב:
יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת, ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד.	דתניא, בן עזאי:											◊	גב:
כיצד? מאמר לזו וכו'.												◊	גב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא, מסייע ליה לשמואל												גג
חלין לבעלת מאמר לא נפטרה צרתה	דאמר שמואל:								⚡			גג
ותיובתא דרב יוסף									⚡			גג
מי קתני חולין? חלין קתני, דיעבד.									!			גג
גט לזו וגט לזו כו'.												גג <
לימא, מסייע ליה לרבה בר רב הונא									⚡			גג
חליצה פסולה - צריכה לחזור על כל האחין	דאמר רבה בר רב הונא:								⚡			גג
מאי צריכות? צריכות דעלמא.									!			גג
גט לזו וחלין לזו.												גג <
לימא, מסייע ליה לשמואל ותהוי תיובתא דרב יוסף									⚡			גג
מי קתני חולין? חלין קתני, דיעבד.									!			גג
חלין וחלין או חלין וכו'.												גג <
וליתני נמי: אין אחר ביאה כלום									⚡			גג
תני: אין אחר ביאה כלום.	אביי ורבא דאמרי תרויהו:								!			גג
ותנא דידן?									⚡			גג
התרת יבמה לשוק עדיפא ליה.	[תנא דידן]								!			גג
בין יבם אחד לשתי יבמות כו'.												גג <
בשלמא לרבי יוחנן דאמר: כולה ביתא בלאו קאי, איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין' אלא לר"ל, דאמר: כולה ביתא בכרת קאי, איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין בחייבי כריתות?									⚡			גג
ולטעמיה, סיפא דקתני: בעל ועשה מאמר, איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין באשת איש? אלא איידי דתנא התרת יבם אחד ויבמה אחת, תנא נמי שתי יבמות ויבם אחד ואידי דתנא שתי יבמות ויבם אחד, תנא נמי שתי יבמין ויבמה אחת.	אמר לך ר"ל:								!			גג
חלין ועשה מאמר נתן וכו'.												גג <
בשלמא חלין ועשה מאמר - איצטריך, סד"א, נגזור מאמר דבתר חליצה אטו מאמר דקמי חליצה, קמ"ל דלא גזרינן, אלא חלין ונתן גט למה ליה?									⚡			גג
ולטעמיה, אימא סיפא: בעל ועשה מאמר, בעל ונתן גט' בשלמא בעל ונתן גט - איצטריך, סד"א, נגזור גט דבתר בעילה אטו גט דקמי בעילה, קמ"ל דלא גזרינן, אבל בעל ועשה מאמר למה ליה? אלא איידי דתנא חלין ועשה מאמר, תנא נמי בעל ועשה מאמר' ואידי דבעי למיתני בעל ונתן גט, תנא נמי חלין ונתן גט.									!			גג
בזמן שהיא וכו'.												גג <
מתניתין דלא כי האי תנא												גג
אחת בעילה ואחת חליצה, בתחלה - אין אחריה כלום, באמצע ובסוף - יש אחריה כלום.	דתניא, אבא יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר משום רבי מאיר:								■			גג
ושלש מחלוקת בדבר												גג
ביאה דאיכא למיגזר - גזרינן, חליצה דליכא למיגזר - לא גזרינן	תנא קמא סבר:								◆			גג
ביאה נמי ליכא למיגזר, ודקאמרת ליגזור ביאה אחר הגט משום ביאה אחר חליצה, כיון דחליצה דאורייתא - מידע ידעי, ודקאמרת, ליגזור ביאה אחר מאמר משום ביאה אחר ביאה, כיון דביאה דאורייתא - הא מידע ידעי	ר' נחמיה סבר:								◆			גג
סבר לה כרבנן, דגזריי בביאה, וגזר חליצה משום ביאה.	אבא יוסי בן חנן:								◆			גג

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-; question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה ■
מקרא-<u>key</u>:	

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הדרן עלך רבן גמליאל.												♦

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון, אפי' הוא שוגג והיא מזידה, הוא מזיד והיא שוגגת, הוא אנוס והיא לא אנוסה, היא אנוסה והוא לא אנוס												
אחד המערה ואחד הגומר - קנה, ולא חילק בין ביאה לביאה.												
וכן הבא על אחת מכל העריות שבתורה, או פסולות, כגון: אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין - פסלה, ולא חילק בין ביאה לביאה.												
מאי אפילו												
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא הוא שוגג והיא קמכוונה למצוה, אי נמי הוא מזיד והיא קמכוונה למצוה, אלא אפי' הוא שוגג והיא מזידה, דתרויהו לא קמכווני לשם מצוה, אפילו הכי קנה.												
אפי' שניהם שוגגים, שניהם מזידים, שניהם אנוסים.	תני ר' חייא:											
אנוס דמתניתין היכי דמי?												
אילימא כשאנסוהו עובדי כוכבים ובא עליה												
אין אונס לערוה, לפי שאין קישוי אלא לדעת	והאמר רבא:											
אלא בישן												
ישן לא קנה ביבמתן	והאמר רב יהודה:											
אלא בנתקע												
נפל מן הגג ונתקע - חייב בארבעה דברים, וביבמתו לא קנה	והאמר רבה:											
אלא כגון שנתכוון לאשתו, ותקפתו יבמתו ובא עליה.												
שניהם אנוסים דבי רבי חייא היכי דמי?												
כגון שנתכוון לאשתו, ותקפוהו עובדי כוכבים ודבקום זה בזה ובא עליה.												
מנא הני מילי?												
(דברים כ"ה) יבמה יבא עליה - מצוה.	דתנו רבנן:											
דבר אחר: יבמה יבא עליה - בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון.												
והא אפיקתיה למצוה												
למצוה (דברים כ"ה) מואם לא יחפוץ האיש נפקא, הא חפץ - יבם, וכי אתא קרא - בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון.												
יבמה יבא עליה - כדרכה, ולקחה - שלא כדרכה, ויבם - ביאה גומרת בה ואין כסף ושטר גומרין בה, ויבמה - בעל כרחיה.	תניא אידך:											
ד"א: יבמה יבא עליה - בין בשוגג כו'.												
והא אפיקתיה לכדרכה												
ההוא (דברים כ"ה) מלהקים לאחיו שם נפקא, במקום שמקים שם, וכי אתא קרא - בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון.												
ישן לא קנה ביבמתו דאמר קרא: יבמה יבא עליה, עד דמכוין לה לשם ביאה.	גופא, אמר רב יהודה:											
בין ער בין ישן	והתניא:											
אימא: בין ערה בין ישנה.												
בין ער הוא בין ישן הוא, בין ערה היא בין ישנה היא	והתניא:											
הכא במאי עסקינן - במתנמנם.												
ה"ד מתנמנם?												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נים ולא נים תיר ולא תיר, כגון דקרו ליה ועני, ולא ידע לאהדורי סברא, וכי מדכרו ליה מדכר.	רב אשי:												גד.	
נפל מן הגג ונתקע - חייב בארבעה דברים, וביבמתו לא קנה בנזק, בצער, בשבת, ברפוי, אבל בושת לא מיחייב	גופא, אמר רבה:										■	◊	גד. <	
אין חייב על הבושת עד שיתכוון.	דאמר מר:										■	■	גד.	
נתכוון להטיח בכותל והטיח ביבמתו - לא קנה, להטיח בבהמה והטיח ביבמה - קנה, דהא קמכוין לשם ביאה בעולם.	רבא:										■	◊	גד.	
אחד המערה.												■	גד. <	
מנין להעראה מן התורה? שנאמר: (ויקרא כ') ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקורה הערה, מכאן להעראה מן התורה.	עולא:											■	◊	גד.
אשכחן גדה, שאר עריות מנין?												^	◊	גד.
וכ"ת, נילף מנדה												!	גד.	
מה לנדה שכן מטמאה את בועלה												¿	◊	גד.
אלא אתיא מאשת אח, דכתיב: (ויקרא כ') ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא, וכי אשת אחיו [לעולם] נדה היא? אלא כנדה, מה נדה בהעראה, אף אשת אח בהעראה.												!	גד.	
מה לאשת אח שכן בידו לרבות, דאי בעי, מקדש ואזיל כי אלפא												¿	◊	גד.
אלא אתיא מאחות אב ואחות אם, דכתיב: (ויקרא כ') וערות אחות אמן ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה.												!	גד.	
איכא למיפרך: מה לאחות אב ואחות אם שכן איסור הבא מאלין												¿	◊	גד.
מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי.												!	גד.	
מהי תיתי?												^	גד.	
תיתי מאשת אח ואחות אב ואחות אם												!	◊	גד.
מה להנך שכן אסורין משום שאך												¿	◊	גד.
אלא תיתי מנדה ואחות אב ואחות אם,												!	◊	גד.
מה להנך שכן איסור הבא מאלין												¿	◊	גד.
אלא תיתי מנדה ואשת אח, דמאי פרכת?												!	◊	גד.
מה לנדה ואשת אח - שכן אין להם היתר בחיי אוסרן, תאמר באשת איש - שכן יש לה היתר בחיי אוסרה?	מתקיף לה רב אחא בריה דרב איקא:											¿	גד.	
אטו נדה ואשת אח, בחיי אוסרן הוא דאין להם היתר, אבל לאחר מכאן יש להם היתר? נדה ביומי תליא מילתא, אשת אח בבנימ תליא רחמנא	רב אחא מדפתי לרבינא:											!	גד.	
אלא פריך הכי: מה לנדה ואשת אח שכן אין אוסרן מתירן, תאמר באשת איש שאוסרה מתירה?												¿	◊	גד:
אמר קרא: (ויקרא י"ח) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות, הוקשו כל העריות כולן לנדה, מה נדה בהעראה, אף כל בהעראה.	אלא אמר ר' יונה, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◊	גד:
ואלא נדה דכתיבא גבי אשת אח למה לי?												¿	◊	גד:
לכדרב הונא												!	גד:	
רמז ליבמה מן התורה מנין?	דאמר רב הונא:											^	!	גד:
מנין? הא כתיב: יבמה יבא עליה												¿	!	גד:
אלא, רמז ליבמה שאסורה בחיי בעלה מנין?												^	!	גד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א		
האי סברא היא, מדאמר רחמנא: לאחר מיתת בעלה שריא, מכלל דבחי בעלה אסורה			ז		!							גד:		
ודלמא לאחר מיתת בעלה מצוה, בחיי בעלה רשות			!		!							גד:		
אי נמי, לאחר מיתת בעלה אין, בחיי בעלה לא, ולא הבא מכלל עשה - עשה			!		!							גד:		
אמר קרא: (ויקרא כ') ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא, וכי אשת אחיו נדה היא? אלא כנדה, מה נדה, אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן - בשעת איסורא בכרת, אף אשת אח נמי, אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן - בחיי בעלה בכרת.					!	!					◊	גד:		
אלא העראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם למה לי?						ז					◊	גד:		
המערה בזכור, מהו?	לכדבעא מיניה רבינא מרבא:				^	!						גד:		
בזכור משכבי אשה כתיבא			ז		!							גד:		
אלא המערה בבהמה, מהו?					^	!						גד:		
אם אינו ענין להעראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם, דאתיא בהקישא מדרבי יונה, תנהו ענין להעראה דבהמה.	אמר ליה: [רבא]				!	!					◊	גד:		
מכדי בהמה - חייבי מיתות בית דין היא, מאי טעמא כתיב להעראה דידה גבי חייבי כריתות? לכתוב גבי מיתת בית דין, ונילף מיתת ב"ד ממיתת ב"ד						ז						גד:		
אידי דכוליה קרא לדרשא אתי, כתיב ביה נמי הא מילתא לדרשא.					!						◊	גד:		
מאי דרשא?											^	◊	גד:	
(ויקרא י"ח) ערות אחות אביך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם	דתניא:										■	!	◊	גד:
אתה אומר: בין מן האב בין מן האם, או אינו אלא מן האב ולא מן האם?						ז		!				גד:		
ודין הוא: חייב כאן וחייב באחותו, מה אחותו בין מן האב בין מן האם, אף כאן בין מן האב בין מן האם?						!		!				גד:		
או כלך לדרך זו: חייב כאן וחייב בדודתו, מה דודתו מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם?						ז		!				גד:		
נראה למי דומה? דנין איסור הבא מאליו מאיסור הבא מאליו, ואל תוכיח דודתו שאין איסור הבא מאליו						!		!				גד:		
או כלך לדרך זה: דנין קרובי האב מקרובי האב, ואל תוכיח אחותו שקרובי עצמו?						ז		!				גד:		
תלמוד לומר: ערות אחות אביך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם, ערות אחות אמך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם.								!	!		◊	גד:		
למה לי למכתבא באחות אב, למה לי למכתבא באחות אם?								ז			◊	גד:		
צריכי, דאי כתב רחמנא באחות אב - שכן יש לה חייס, אבל אחות אם - אימא לא' ואי כתב רחמנא באחות אם - שכן ודאית, אבל אחות אב - אימא לא, צריכא.								!			◊	גד:		
ודודתו דפשיטא ליה לתנא דמן האב ולא מן האם, מנא ליה?								ז			◊	גד:		
אתיא דודו דודו, כתיב הכא: (ויקרא כ') ערות דודו גלה, וכתביב התם: (ויקרא כ"ה) או דודו או בן דודו יגאלנו, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.	רבא:							!			◊	גד:		
והתם מנלך?								ז				גד:		
אמר קרא: ממשפחתו יגאלנו, משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה.								!			◊	גד:		
אמרו לו מתה אשתך - ונשא אחותה מאביה, מתה - ונשא אחותה מאמה מתה - ונשא אחותה מאביה מתה - ונשא אחותה מאמה, מותר בראשונה בשלישית ובחמישית, ופוטרת צרותיהן, ואסור בשניה וברביעית, ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה, ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה - מותר בשניה וברביעית, ופוטרת צרותיהן, ואסור בשלישית ובחמישית.	והדתנן:										■	^	◊	גד:
אלמא, אחות אשתו בין מן האב בין מן האם אסורות											■	^	גה:	
מנלך?											^	◊	גה:	
יליף מאחותו, מה אחותו בין מן האב בין מן האם, אף כאן בין מן האב בין מן האם.											!	גה:		

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נה
ולילף מדודתו, מה דודתו מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם										ז				נה
מסתברא, מאחותו הוה ליה למילף, שכן קרובי עצמו מקרובי עצמו.										!				נה
אדרבה, מדודתו הוה ליה למילף, שכן דבר על ידי קדושין מדבר שעל ידי קדושין										ז				נה
אלא מאשת אח ילפינן, דשכן דבר על ידי קדושין וקרובי עצמו.										!			◊	נה
ואשת אח גופה מנ"ל?										^				נה
(ויקרא י"ח) ערות אשת אחיך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם	דתניא:									!				נה
אתה אומר: בין מן האב בין מן האם, או אינו אלא מן האב ולא מן האם?										ז				נה
ודין הוא: חייב כאן וחייב באחותו, מה אחותו בין מן האב בין מן האם, אף כאן בין מן האב בין מן האם										!				נה
או כלך לדרך זו: חייב כאן וחייב בדודתו, מה דודתו מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם?										ז				נה
נראה למי דומה? דנין קרובי עצמו מקרובי עצמו, ואל תוכיח דודתו שקרובי האב										!				נה
או כלך לדרך זו: דנין דבר שעל ידי קדושין מדבר שעל ידי קדושין, ואל תוכיח אחותו שאיסור הבא מאליו?										ז				נה
ת"ל: ערות אחיך היא - בין מן האב בין מן האם.										!				נה
ואימא: אידי ואידי באשת אח מן האב, חדא דיש לה בנים בחיי בעלה, וחדא דאין לה בנים בחיי בעלה										ז				נה
אין לה בנים בחיי בעלה - מדרב הונא נפקא.										!				נה
ואימא: אידי ואידי באשת אח מן האב, חדא דיש לה בנים בחיי בעלה, וחדא דיש לה בנים לאחר מיתת בעלה										ז				נה
יש לה בנים לאחר מיתת בעלה - לא צריכא קרא, - מדאמר רחמנא שאין לה בנים מותרת, הא יש לה בנים - אסורה.										!				נה
ודלמא, אין לה בנים - אסורה לעלמא ושריא ליבם, יש לה בנים - שריא לעלמא ושריא ליבם										ז				נה
אי נמי, אין לה בנים - מצוה, יש לה בנים - רשות										ז				נה
אי נמי, אין לה בנים - אין, יש לה בנים - לא, ולא הבא מכלל עשה - עשה										ז				נה
כתב קרא אחרינא: (ויקרא כ') ערות אחיו גלה.										!				נה
ואימא: אשת אח מן האם כאשת אח מן האב, מה אשת אח מן האב - לאחר מיתת בעלה שריא, אף אשת אח מן האם - לאחר מיתת בעלה שריא										ז				נה
אמר קרא: היא, בהוייתה תהא.										!				נה
אחותו דכתב בה כרת למה ליה?										ז				נה
לכדרכי יוחנן										!				נה
שאם עשאן כולם בהעלם אחת - חייב על כל אחת ואחת. כל חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצתה כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות	דאמר ר' יוחנן:									!				נה
לחלק מנלן?										^				נה
נפקא ליה (ויקרא י"ח) מואל אשה בנדת טומאתה, לחייב על כל אשה ואשה.										!				נה
דודתו דכתב בה רחמנא ערירים יהיו ל"ל?										ז				נה
לכדרכה										!				נה
כתיב: (ויקרא כ') ערירים יהיו, וכתיב: (ויקרא כ') ערירים ימותו. הא כיצד? יש לו בנים קוברן, אין לו בנים הולך ערירי.	דרבה רמי:									!				נה

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיצטריך למכתב ערירים יהיו, ואיצטריך למכתב ערירים ימותו דאי כתב רחמנא ערירים יהיו, ה"א עד חטאיה, אבל מחטאיה ואילך לא, כתב רחמנא ערירים ימותו ואי כתב רחמנא ערירים ימותו, ה"א מחטאיה ואילך, אבל מעיקרא לא, צריכא.												■
העראה דחייבי לאוין מנלן?												⊠
מדגלי רחמנא (ויקרא י"ט) שכבת זרע גבי שפחה חרופה, מכלל דחייבי לאוין בהעראה.												⊠
אדרבה גלי רחמנא העראה בחייבי כריתות מדכלל דחייבי לאוין בגמר ביאה												⚡
אם כן, לשתוק קרא משפחה חרופה.	רב אשי:											!
העראה דחייבי לאוין דהונגה מנלן?												⊠
אתיא (ויקרא כ') קיחה (ויקרא כ"א) קיחה.												!
דחייבי עשה מנלן?												⊠
אתיא ביאה ביאה.												!
יבמה לשוק מנלן?												⊠
אי למאן דאמר לאו - לאו, אי למאן דאמר עשה - עשה												!
אלא יבמה ליבם מנלן?												⊠
אתיא ביאה ביאה.												!
אשה לבעלה מנלן?												⊠
אתיא קיחה קיחה.												!
למה לי דכתב רחמנא שכבת זרע בשפחה חרופה, שכבת זרע באשת איש, שכבת זרע בסוטה?	רבא:											⚡
דשפחה חרופה - כדאמרן.												!
דאשת איש - פרט למשמש מת.												!
הניחא למאן דאמר משמש מת בעריות - פטור, אלא למ"ד חייב, מאי איכא למימר?												⚡
אלא, פרט למשמש מתה, דסד"א, הואיל לאחר מיתה נמי איקרי שארן, אימא ליחייב עלה באשת איש, קמ"ל.												!
דסוטה למה לי?												⚡
שכבת זרע - פרט לדבר אחר.	לכדתניא:											■
מאי דבר אחר?												⊠
פרט לשקינא לה שלא כדרכה.												!
משכבי אשה כתיב	א"ל רבא:											⚡
פרט לשקינא לה דרך אברים.	אלא אמר רבא:											!
פריצותא אסר רחמנא?	א"ל אביי:											⚡
פרט שקינא לה בנשיקה	אלא אמר אביי:											!
הניחא למ"ד העראה - זו הכנסת עטרה, אלא למ"ד זו נשיקה, מאי איכא למימר?												⚡
אלא, לעולם לשקינא לה דרך אברים, ואיצטריך, סד"א בקפידא דבעל תלה רחמנא, והא קא קפיד, קמ"ל.												!
העראה - זו נשיקה, משל, לאדם שמניח אצבעו על פיו, אי אפשר שלא ידחוק הבשר.	שמואל:											■
גמר ביאה בשפחה חרופה - זו הכנסת עטרה.	כי אתא רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■
שכבת זרע - אינו חייב אלא על ביאת המירוק	מתיב רב ששת:											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לאו מירוק גיך												נה:
לא, מירוק עטרה.												נה:
העראה - זו הכנסת עטרה.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:											נה:
והא רבה בר בר חנה לא אמר הכי	אמרו ליה:											נה:
או איהו שקראי, או אנא שקרי.	אמר להו: [רב דימי]											נה:
העראה - זו הכנסת עטרה.	כי אתא רבין א"ר יוחנן:											נה:
אדרבה בר בר חנה ודאי פליגי, אדשמואל מי לימא פליגי?												נה:
לא, מנשיקה ועד הכנסת עטרה - העראה קרי לה.												נה:
העראה - זו הכנסת עטרה, גמר ביאה - גמר ביאה ממש, מכאן ואילך אינו אלא נשיקה ופטור עליה	כי אתא רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:											נה:
ופליגי אדשמואל.												נו.
אחד המערה ואחד הגומר - קנה.												נו.
מאי קנה?												נו.
קנה לכל	רב:											נו.
לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה, לירש בנכסי אחיו, ולפוטר מן הייבום.	שמואל:											נו.
מן הנשואין - לד"ה אכלה, דהא הות קאכלה מעיקרא												נו.
כי פליגי - מן האירוסין												נו.
אוכלת, דהא רבי רחמנא ביאת שוגג כמזיד	רב:											נו.
כי רבי רחמנא - לאוקמיה במקום בעל, לאלומי מבעל לא.	שמואל:											נו.
ואזדא שמואל לטעמיה												נו.
כל שהבעל מאכיל - יבם מאכיל, וכל שאין הבעל מאכיל - יבם אינו מאכיל.	דאמר רב נחמן אמר שמואל:											נו.
בת ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת, ובזו יפה כח היבם מכה הבעל	מיתיבי:											נו.
בשלמא לרב ניחא, אלא לשמואל קשיא												נו.
אימא הכי: ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת בתרומה, כנס ואח"כ נתחרש - אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת	אמר לך שמואל:											נו.
ומאי בזו?												נו.
דאילו בעל חרש מעיקרא - לא אוכלת, ואילו יבם חרש מעיקרא - אכלה.												נו.
ואיכא דאמרי: מן האירוסין - ד"ה לא אכלה, דהא לא אכלה בחיי בעל												נו.
כי פליגי - מן הנשואין,												נו.
אוכלת, דהא הות אכלה מעיקרא	רב:											נו.
אינה אוכלת, כי רבי רחמנא ביאת שוגג כמזיד - לדברים האמורים בפרשה, אבל לכל מילי לא.	שמואל:											נו.
כל שהבעל מאכיל - יבם מאכיל	והאמר רב נחמן אמר שמואל:											נו.
אימא: כל ביאה שהבעל מאכיל בה - יבם מאכיל בה, וכל ביאה שאין הבעל מאכיל בה - אין היבם מאכיל בה.												נו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בית ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכנסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת, ובזו יפה כח יבם מכה בעל	מיתביב:											◊
בשלמא לרב, מתריץ כדתריץ מעיקרא, אלא לשמואל קשיא קשיא.												◊
בית ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכנסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, נולד לה בן - אוכלת,	ת"ר:											◊
מת הבן - רבי נתן אומר: אוכלת	[רבי נתן]											◊
אינה אוכלת.	חכמים:											◊
מאי טעמא דרבי נתן?												^
הואיל שכבר אכלה.	רבה:											!
אלא מעתה, בית ישראל שניסת לכהן ומית ליה, תיכול, שכבר אכלה אלא כיון דמית ליה - פקע ליה קדושתיה מינה, הכא נמי כיון דמית ליה - פקע קדושתיה מינה	א"ל אביי:											⚡
קסבר ר' נתן: נשואי חרש מאכילין בתרומה, ולא גזרינן נשואי חרש אטו קדושי חרש.	אלא אמר רב יוסף:											!
אי הכי נולד לה בן למה לי?	א"ל אביי:											⚡
משום רבנן.												!
וליפלוג רבי נתן עלייהו ברישא												⚡
שביק להו לרבנן עד דמסיימי מילתייהו, והדר פליג עלייהו.												!
אי הכי, ליתני: מת הבן - אינה אוכלת רבי נתן אומר: אוכלת												⚡
קשיא.												■
וכן הבא על אחת מכל העריות.												■
אשת ישראל שנאנסה, אע"פ שמתרת לבעלה - פסולה לכהונה	אמר רב עמרם: הא מלתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתינתין:											◊
וכן הבא על אחת מכל העריות האמורות בתורה או פסולות	ותנא תונא:											◊
מאי וכן? מאי לאו לא שנה בשוגג ולא שנה במזיד, ולא שנה באונס ולא שנה ברצון, וקתני: פסלה לא, מאי וכן? אהעראה.												⚡
העראה דמאן?												^
אילימא דעריות												!
למימרא דעריות ילפי' מיבמה, אדרבה, יבמה ילפינן מעריות, דעיקר העראה בעריות כתיב												⚡
אלא מאי וכן? אשלא כדרכה דעריות.												!
אדרבה, עיקר משכבי אשה בעריות כתיב												⚡
אלא מאי וכן? אשלא כדרכה דחייבי לאוין.												!
אשת כהן שנאנסה - בעלה לוקה עליה משום זונה.	רבה:											◊
משום זונה אין, משום טומאה לא?												⚡
אימא: אף משום זונה.												■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
(במדבר ה') והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה מותרת, ויש לך אחרת שאע"פ שנתפשה - אסורה, ואי זו? זו אשת כהן, ולא הבא מכלל עשה - עשה	מתיב רבי זירא:								⚡	◊		נו:
הכל היו בכלל זונה, כשפרט לך הכתוב גבי אשת ישראל והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה - מותרת, מכלל, דאשת כהן כדקיימא קיימא.	רבה:								!	◊		נו:
אשת כהן שנאנסה - בעלה לוקה עליה משום טומאה.	איכא דאמרי, אמר רבה:									■	◊	נו:
משום טומאה אין, משום זונה לא, אלמא, באונס לא קרינא ביה זונה.												נו:
והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה - מותרת, ויש לך אחרת שאף על פי שנתפשה - אסורה, ואיזו? זו אשת כהן, ולא הבא מכלל עשה - עשה	מתיב רבי זירא:									⚡	◊	נו:
הכל היו בכלל (דברים כ"ד) אחרי אשר הוטמאה, כשפרט לך הכתוב גבי אשת ישראל והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה - מותרת, מכלל, דאשת כהן כדקיימא קיימא.	רבה:								!	◊		נו: